

Gece Yarısı Fısıltıları Bölüm 1

– YILMAZ · 14 Mayıs 2026

Eski, ahşap evin gıcırdayan merdivenlerinden ağır ağır çıkarken, her adımında içimi tarifsiz bir ürperti kaplıyordu. Saat gece yarısını geçmişti ve dışarıdaki rüzgarın uğultusu, pencereleri sanki bir şeyler tırmalıymış gibi hissettiriyordu. Bu eve taşındığımızdan beri garip olaylar oluyordu; eşyalar kendiliğinden hareket ediyor, kapılar açılıp kapanıyor, geceleri ise duymadık fısıltılar işitiyordum. Eşim Mehmet, "Hayal görüyorsun," diyordu ama biliyordum, bu sadece bir başlangıçtı. O gece fısıltılar daha da netleşmişti. Sanki birileri tam kulağımın dibinde konuşuyor, ama kelimeleri bir araya getiremiyordum. Yatağımda dönüp dururken, odanın diğer ucundaki gardırobun kapağının aralandığını gördüm. Kalbim ağzıma geldi. İçinden simsiyah bir gölge süzüldü ve odanın ortasına doğru ilerlemeye başladı. Nefesimi tuttum, gözlerimi kırpmaktan bile korkuyordum. Gölge, bir an durdu ve bana doğru döndü. Gözleri yoktu, sadece boş, derin iki oyuk...Gölge bana doğru uzanan, ince, uzun parmaklarıyla yavaşça yaklaşıyordu. O an, bu evin sadece bizimle olmadığını, çok daha eski ve kötücül bir varlığın burada yaşadığını anladım. Çığlık atmak istedim ama sesim çıkmadı, sanki boğazıma bir düğüm atılmıştı. Gölge tam yatağımın ucuna geldiğinde, fısıltılar kulak tırmalayan bir çığlığa dönüştü ve son gördüğüm şey, o boş göz oyuklarının içindeki kızgın, parlak kırmızı parıltıydı.